U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Kateřiny Štěpánové v právní věci žalobce: **V. A. T.**, zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Císařem, Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 4. 2023, čj. OAM-18/LE-BA01-HA13-2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 10. 2023, čj. 16 Az 9/2023-38,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce, občan Vietnamu, podal dne 23. 1. 2023 žádost o udělení mezinárodní ochrany. V žádosti uvedl, že je v rodné zemi zadlužen. Žalovaný shledal, že v případě žalobce není dán důvod pro udělení některé z forem mezinárodní ochrany ve smyslu zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce se proti neudělení mezinárodní ochrany bránil žalobou u krajského soudu, jenž přisvědčil závěrům žalovaného a žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že žalovaný porušil základní zásady správního řádu. Žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nepřihlédl ke specifickým okolnostem případu a nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí. Stěžovatel citoval z příručky vydané Úřadem vysokého komisaře pro uprchlíky OSN. Obává se pronásledování ze strany soukromé osoby. Ze zprávy MZV nelze vyčíst, že by vietnamské státní orgány zaručovaly ochranu obětem lichvy. Žalovaný v zamítavém rozhodnutí nevyvrátil tvrzení stěžovatele o klientelismu a korupci ve Vietnamu. Dále nesprávně a nelogicky zúžil tvrzenou hrozbu pouze na soukromé osoby. Krajský soud se s tímto rozporem nijak nevypořádal.

[4] Žalovaný ve svém vyjádření sdělil, že má za prokázané, že stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti svědčící ve prospěch udělení jakékoli z forem mezinárodní ochrany. Navrhl, aby NSS odmítl kasační stížnost pro nepřijatelnost.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační

stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Kasační stížnost **je nepřijatelná**.

[7] NSS neshledal obecnou námitku nepřezkoumatelnosti důvodnou. Krajský soud své závěry řádně zdůvodnil a srozumitelně vysvětlil. Z napadeného rozsudku je též zřejmé, jak soud uvážil o žalobních námitkách.

[8] NSS k odkazu na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků poznamenává, že ze spisu je zjevné, že stěžovatel není osobou, která by spěšně prchala ze své domoviny z důvodu bezprostředního ohrožení. Stěžovatel přicestoval v roce 2017 do Rumunska s pracovním vízem, následně se v roce 2022 nelegálně přesunul do ČR, kde po zadržení policií podal žádost o mezinárodní ochranu. V ČR by si rád vydělal na splacení svého dluhu u „černé společnosti“. Z těchto okolností nelze než dovodit, že stěžovatele motivovaly k vycestování do Evropy především ekonomické důvody.

[9] Stěžovatel při pohovoru u správního orgánu tvrdil, že mu nebezpečí hrozí od soukromých osob (věřitelů – lichvářů). Vyhrožování ze strany soukromé osoby však nemůže samo o sobě vést k udělení azylu, tím spíše v situaci, kdy politický a právní systém v zemi původu dává občanům možnost domáhat se ochrany svých práv u státních orgánů (např. rozsudek NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 5/2003-51). Z Informace MZV ze dne 28. 2. 2023: Půjčky, úvěry a lichva, kterou si žalovaný zajistil pro účely posouzení žádosti stěžovatele, vyplývá, že ve Vietnamu jsou reálně zajištěny mechanismy účinné ochrany například u policie či jiného státního orgánu a že vietnamská legislativa postihuje případy lichvy. Oběť tohoto trestného činu přitom není za uzavření úvěru nijak postihována. Stěžovatel se tak může domáhat ochrany před věřiteli přímo v zemi původu, což neučinil. Obecná a ničím nepodložená tvrzení stěžovatele o propojení státních orgánů se zločineckými skupinami nedostačují k tomu, aby bylo možné upustit od podmínky vyčerpání dostupných prostředků vnitrostátní ochrany. Současně NSS připomíná, že stěžovatel požádal o mezinárodní ochranu až po několika letech po vycestování z Vietnamu a poté, co mu za jeho nelegální pobyt v ČR bylo uloženo správní vyhoštění. Tyto okolnosti dále oslabují tvrzení stěžovatele o jeho obavě z návratu do vlasti kvůli výhrůžkám věřitelů. NSS tedy shodně jako krajský soud potvrzuje závěry žalovaného, že stěžovatel neprokázal, že mu v zemi původu hrozí nebezpečí pronásledování či jiná vážná újma. Žalovaný přitom ve svém rozhodnutí přihlédl ke všem tvrzením stěžovatele, obstaral si za účelem jejich posouzení relevantní informace o zemi původu a následně učinil přezkoumatelné a ucelené závěry k azylovému příběhu stěžovatele.

[10] Podle NSS v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2024

Ondřej Mrákota
předseda senátu